

Wi-j den iëste Boosenèer en den heemel ès gekome

Dat de Boosenèere Judde zin wèt eederein. Ma dat Boorse e “dörrep ès bezi-je de Maas, woea Christus nog neet ès gekome, en woea eeder ziene gank geit”, maog minder bekènd zin. Èn eeder geval brachte di-j twië oetspraoke miech op 't gedach e verhoelke oet te dènke. V'r höbbe(n) 't heej ònger opgesjreve.

't Waor veer òòre door, en den Hèlige Sint Pieter haw sjus koffi-j gedrònke. Nao gewènte ging er get op den dölper veur de heemelpoort stoon, en e kèèk, door de wauke(n) heer, langs den hoeage berrig aaf, woea den heemel op steit.

Waat zaog er miech dao èn èns? Dao hiël gunne, wïed ònger oet, keem get wi-j 'ne minsj oet de deepe, zwarte koel gekrope, woea de hël èn lik.

– Waat maog dat zin? ...

dach den Hèlige Sint Pieter. Zellefs ee dèè toch al sèèr jore aan de heemelpoort steit, haw zoea get nog noeats gezeen, want wi-j eederein wèt, kömp geine(n) 'ensetige minsj oeats et de hël trök. Wel zaog den Hèlige alle daag kòdde van lu-j oet de zònk opkome, woea 't vagevuur èn lik, en zèngentèere de berrig nao den heemel op kome kleffere.

– ... Waat maog dat èn Gods Hiëre Naam toch zin? ...

blèèf er ziech mèèr aafvraoge. E sjökgelde mèt z'ne kop en e zag röpjentèere:

– ... dat ès geine zuuvere koffi-j!

want e waor zoea oet de rein, dat de koffi-j dèè er sjus gedrònke(n) haw 'm opkeem.

'n Hiël tuurke later zaog er e sjaars minsjke wagkelentèère den drej um kome. Dat mòsj dat menneke zin dat er tezeffe gezeen haw! En dao stòng 't nòòw veur 'm. 't Wuszjde mèt z'n han 't zweit eweg dat van ze verzwart gezich aafgòdzde.

– Gòjendaag, jòng! ...

zag den Hèlige Sint Pieter teenge(n) 'm, en e prebeerde van zoea vrundelik moeugelik te zin, want 't tochs 'm dat dat menneke toch e gòòd keelke mòsj zin. 't Haw wel 'n aardig, wild veurkome mèt ze verwòrd haor en mèt al di-j zwartigheid op ze gezich, ma 't zaog zoea bluë oet, en 't waor zoea meug, dat den Hèlige kòm'passe mèt 'm begòsj te kriege.

– ... woea kòmps tiech vandan?

vròòg er 'm, en 't menneke zag teenge(n) 'm :

– Oet dat zwart look dao gunne, menhiër! 'ne vrejsjelijk liëleke minsj mèt heun op de kop stòng miech dao aaf te achte, en e vròòg miech woea iech vandan waor. Iech lag 't 'm oet en e ging bènne èn ze bòòk kieke of er get euver miech opgesjreve(n) haw. Effekes trop keem er roezetig boete gelaupe mèt 'nen jezere pik èn z'n han mèt twië sjerpepe tan traan, en e beukgde wi-j 'ne wille: "Maak dats te heej eweg kòmps of iech steek diech m'ne pik èn dien pri-j! Van beej uuch wil iech geinen eine mië hóbbe ; ze hole miech de derrem oet 't lief en iech kan ze neet mië de baas, di-j doeugeneete! Mèt al dat gezoep en gefiës (17) ès de hël gein hël mië! " ... Dèè sjòwwwe keel jòòg miech zoea den ang op 't lief dat iech miech zoea gaw moeugelik oet de veute maakgde.

Den Hèlige Sint Pieter kèèk vol kòm'passe nao 't errem jungske dat dao giegetig nao aojem stòng te snakke veur beej te koome.

– ... ma Menhiër, ging 't menneke door, iech bèn kepot van al dat gelaups, en iech verrèk van den hòngger en den doos. Gèè miech toch get!

– Je jungske! zag den Hèlige, iech zou diech gèèr get geve, ma mòs tiech neet iës nao 't vaagevuur, dao gunne rechts aaf?

en e wèès mèt z'ne vinger op de zònk aan.

– Dao bèn iech gistere(n) auch al gewèès, Menhiër, ma ze wolle miech neet bènne laote.

– Woea mèt neet, jòng?

– Dèè minsj dèè de poort bewaakgde waor iës vrundelik teenge miech, ma wi-j iech 'm verdutsj haw woea iech vandan keem, maakgde(n) er zich lestig: e zag dat er al dat gestechel en gevreigel meug waor, en dat er geinen eine van beej os mië èn 't vagevuur wol hóbbe, want naovenant dat er zag deege ze beter van ziech te bèèje, anges waor 't vagevuur gei vagevuur mië... Ma Menhiër! gee miech toch get, iech hób al twië daag niks gete.

– Jummetig toch! ... zag den Hèlige Sint Pieter, en e zaot ech mèt 't menneke(n) èn, ... ma wach effekes, iech gaon èn de gawwigheit (8) èns kieke of iech get euver diech opgesjreve(n) hób. Wi-j hèt diech, jòng? en oet waat e dórrep kòmps tiech?

– Iech heit Zjengske, en iech kaom oet Boorse(n) aan de Maaskant.

En den Hèlige 't pteerskemmerke(n) èn. Volges 't reeglement trok er de heemelpoort

achter zich tòw, mèt de sjaw trop, en e deeg ze bòòk ope.

– Bo ... Bo ... Boor ... Boor ... Boorse ... Boorse ... Lo ver èns kieke of iech get vèng... Boorse ... Boorse ... Woea steit dat toch èn Gods Hièren Naam? ...

E haw al e dik ke'teer geblajerd en e vòng altied mèèr niks.

– ... Wij ès zoea get toch moeugelik? Vandaag luip auch alles sjeif!

Gelökkig keem den Hèlige Sint Joris, dèèn Hèlige dèè van op ze pèèrd den draak haw kepot gestòke, 't perteerske merke bènne veur get mèt Petrus te kalle.

– Waat zeuks diech toch, Petrus? vròòg er 'm veur get te zègke.

– Iech zoek Boorse – e menneke oet dat dörrep steit boete te wachte – ma iech vèng 't nörreges neet.

– Van zellef! zag den Hèlige Sint Joris, Boorse mòt ònger de wil leng stoon. Wi–j stòm bèn iech auch: iech hej't diech mòtte zègke. Mèt eigen hand hób iech Boorse beej de wille(n) opgesjreve. Iech kèn dat dörrep gòòd want iech bèn hunne pe'troean ...

Ze hawwe Boorse nòòw gaw gevònge. Ma al kèèke ze ziech de auge(n) oet de kop, ze zaoge nörreges niks. Het hiël blaad waor lèèg. Nörreges e spoor van 'ne kriste naam. Ze stònge dao allebei verduusjeld te kieke.

– ... Woea hób iech m'ne kop auch stoon? zag den Hèlige Sint Jóris èn èns. Kiek waat iech heej gekribbeld hób, èn 't hiël klein, heej èn dat heukske!

En ze lòòze(n) allebei: "**Boorse, e dörrep bezi–je de Maas, woea Christus nog neet ès gekome, woea eeder z'ne gank geit.**" En e bitsje trònger: "**De Judde van Boorse.**"

Den Hèligen Sint Pieter haw allein mèèr aug veur di–j lèste paar woerd, en e begòsj èn èns te snappe woaveur er voort zoea kop aan dat Zjengske haw gad: 't waor e breurke van 'm, 'ne Jud wij ee. En e zag teenge z'ne vrund:

– Iech geluif dat ver dat menneke van Boorse mèèr bènne mòtte laote. Ozze Leeven Hièr ès zellef auch 'ne Jud. Iech zal 't 'm ein van dees daag wel zègke!

ma e dach èn z'n eige dat er toch mèèr beter deeg van mèèr neet al te gaw mèt Ozze Leeven Hièr euver Zjengske te kalle.

Den Hèlige Sint Joris haw 'n anger rèje veur Zjengske den heemel èn te laote: E waor e bitsje besjèèmp dat nog geinen eine Boorsenèèr èn den heemel waor. Waat zou Ozze Leeven Hièr zègke es er dat te wete keem? ...

– Jao Petrus, zag er, iech bèn auch van die gedach. Dèè jòng mòt den heemel èn. Kòm, sjrief z'ne naam mèèr op!

– En! zag den Hèlige Sint Pieter nog – want e haw toch gei hiël zuver gewete –, dat menneke hèèt al genòg mèt gemaak.

en e sjrèèf "Zjengske" mèt sjoean gowwe lèters èn ze bòòk.

Ze wore(n) allebei ech opgeluch wi–j ze de heemelpoort ope maakgde.

– Kòm, Zjengske, de maos den heemel bènne, zag den Hèlige Sint Pieter, ma de mòs diech iès get wasse(n) en umklei–je veur èn den heemel niks nöttig te make.

Den Hèlige Sint Joris keem al mèt 'n groeate tien water en zeip aandrage, en e haw e prachtig wit kleid op den errem mèt gowwe boeurdsjes trum. Ze zatte Zjengske èn de tien en ze begòsjte(n) 'm te vrieve(n) en te sjòòre, dat er blinkgde wi-j'ne nòwwे cent.

Wij Zjengske gewasse waor en 't fei gowwe kleid aan haw, veulde(n) er ziech 'nen hiël nòwwे minsj. En e zaog zoea zalig oet dat de twië Hèlige nao ein lachgde, en ze wore(n) èn de zeveste(n) heemel van 't plezeer.

– Nòòw maos te bènnen, Zjengske, zag den Hèlige Sint Pieter nog, ma iës mòt iech tiech toch nog get zègke: Heej èn den Heemel ès gein kweste mië van "moele", of "ver'rèkke" of "sjiete", of van zoea'n woerd, allein mèer deftige kal, jòng! Anges geis te opvalle, en dat hòbbe Joris en iech leever neet! En nòòw gank mèer, Zjengske!

En wi-j den Hèlige Sint Pieter de heemeldeur ope dujde, zaog

Zjengske 'nen hiëlen haup klein èngelkes kome(n) aanvleee. Ze hawwen allemaol gowwe sjeutelkes en kenkes èn hun hensjes, en ze zònge mèt hun leef stòmkes:

– Smowwere veur Zjengske mèt woos en sjènk te tösje, en koffi-j en beer veur Zjengske z'nen doos te lösje!

Op de slaag waor Zjengske alle leid vergete, en van dèen daag aaf begòsj veur hoeum e fiës zònger èng.

Veur gòj kriste lu-jkes oet Boorse gerös te stèlle, mòt gezag zin, dat waat heej ès vertèld wore, oet den hiël awwen tied kömp. Òngetòsje zin ettelike Boorsenèere den Heemel èn gekome ; zoea dènke veer altans.